

Az Encuentros együttes
magyar-argentin hangversenye

Magyarság Háza

Budapest I., Szentháromság tér 6.

2014. március 23. 16:00 óra

az Argentin Köztársaság Nagykövetsége
támogatásával

I

Bárdos Lajos: Csillagvirág

Bartók Béla: Elindultam szép hazámból
S. Kemény Kinga (szoprán), Batke Márta (zongora)

Kodály Zoltán: A csitári hegyek alatt
Barlay Zsuzsa (mezzoszoprán), Király Miklós (zongora)

Carlos Guastavino: La Rosa y el Sauce (A rózsza és a fűzfa)
Alagi János (tenor), Király Miklós (zongora)

Alberto Ginastera: Canción del Árbol del Olvido (Dal a feledés fájáról)
Alagi János (tenor), Kutik Rezső (gitár)

Tinódi Lantos Sebestyén: Egri históriának summája/ Sokféle részögösről

Kájoni kódex: Apor Lázár tánca

Vietórisz kódex: Ritka kertben

Kájoni kódex: Igaz Messiás
Kutik Rezső (ének és gitár)

Pászti Miklós: Csángó szerelmi dalok

II

Pasión de María Madre – húsvéti kantáta

zene: Carlos Marrodán
szöveg: Pocha Barros
kórusfeldolgozás: Sylvia Leidemann

Közreműködik:

Thiago Bertoldi (Brazília) – billentyű
Sós Mihály – gitár, charango
Király Miklós – nagybőgő
Pödör Bálint – bombo

ENCUENTROS ének- és hangszeregyüttes

művészeti vezető: Sylvia Leidemann (Argentína)

Tagjai:

szoprán: *Körber Katalin** Rébeli Szabó Ildikó, S. Kemény Kinga, Szalai Katalin, Szőnyi Zsófia

alt: *Avedikian Viktória**, Barlay Zsuzsa, Batke Márta, Tóth Renáta

tenor: *Alagi János**, *Kutik Rezső**, *Magyaróvári Viktor**, Reimholz Bálint

basszus: Thiago Bertoldi, Csőke Krisztián, *Király Miklós**, Sós Mihály

*szólista

I Coplero de María Niña

Copla de la niña niña,
milagro del huerto en flor,
ángel de luna y jazmines –
copla de la Anunciación.

Copla de María niña,
elegida del Señor,
rosa pálida de Oriente –
copla de la Anunciación.

Copla de marzo en el huerto,
Nueve lunas del Señor.
El niño duerme en tu vientre –
copla de la Anunciación.

Copla de mi niño niño,
Cordero de Redención,
virginal María Madre –
copla de la Anunciación.

Copla de José y María,
copla de luz y dolor
copla de triste alegría –
copla de la Anunciación.

Coplas de la niña niña,
madrecita del Señor.
Cántame madre del ángel
copla de la Anunciación.

Copla de largo camino
Belén a Jerusalén;
Anunciación de María –
copla del ángel Gabriel.

I Semana Santa

Semana Semana Santa,
semanita del Señor,
semana de andar llorando
envuelto en negro crespón.

Que no levanten las voces,
que los pasitos sean leves,
que los rencores se olviden
que de perdones te lleves.

Calladitas las campanas,
calladito del corazón.

Semana Semana Santa,
semanita del Señor,
semana de andar llorando
envuelto en negro crespón.

Jueves de triste agonía,
viernes de muerte y pasión,
domingo de gloria eterna,
gloria de resurrección.

I A gyermek Mária énekei

Ének a kislányról,
virágzó kert csodájáról,
hold és jászmin angyaláról –
az angyali üdvözlés éneke.

Ének a gyermek Máriáról,
az Úr kiválasztottjáról,
kelet halovány rózsájáról –
az angyali üdvözlés éneke.

Ének a márciusi kertről,
az Úr kilenc hónapjáról.
A gyermek szunnyad méhedben –
az angyali üdvözlés éneke.

Ének az én kisgyermekemről,
a Megváltás bárányáról,
szűzi Mária anyáról –
az angyali üdvözlés éneke.

Ének Józsefről és Máriáról,
ének fényről s fájdalomról,
ének a bánatos vígságról –
az angyali üdvözlés éneke.

Ének a kisleányról,
az Úr anyácskájáról.
Angyal anyja, mondd nékem
az angyali üdvözlés énekét!

Ének a hosszú útról
Betlehemről Jeruzsálemig.
Angyali üdvözlés Máriának –
Gábrriel arkangyal éneke.

II Nagyhét

Nagyhét, Nagyhét,
az Úr hete,
a hét, amikor sírva járunk,
fekete gyolcsba burkolózva.

Hangotok ne hangoskodjék,
a léptetek könnyű legyen,
a harag elfeledtessék,
megbocsátás vigyen téged!

Elhallgattak a harangok,
elcsendesedett a szív is.

Nagyhét, Nagyhét,
az Úr hete,
a hét, amikor sírva járunk,
fekete gyolcsba burkolózva.

Bús gyötrelem a csütörtök,
halál és szenvedés péntek,
örök dicsőség vasárnap,
Feltámadás dicsősége.

Allá por las calles revueltas y frías
va transida y pálida la dulce judía.
Las aves del cielo gimen a su paso:
¡oh, pobre María, María, María!

María, la dulce paloma judía
busca por las calles de Jerusalén
al niño bendito, fruto de su vientre,
al niño divino nacido en Belén.

”¿Dónde está mi dulce Cordero Pascual?
¿A dónde se ha ido Santiago y Simón
que no oyen los gritos que claman a muerte?
¿Por qué la armonía se torna en traición?”

III Romance de María Madre

Una voz en el viento...
Una voz angélica murmura en el viento:
¡Emanuel, Emanuel!
¡Ay, la dolorosa paloma, María,
trágica elegida, madre del Señor!

Pilato, Caifás, Barrabás, Herodes:
todos transitaron por el drama cruel.
Esplendor, miseria, cobardía y poder –
solo tú muriendo de angustias por él.

Ataron sus manos y lo castigaron,
rasgaron su ropa, su alma y su piel.
Todo estaba escrito, menos tu agonía,
tu dolor de madre sangrando por él.

Una voz angélica murmura en el viento:
¡Emanuel, Emanuel!
¡Ay, la dolorosa paloma, María,
trágica elegida, madre del Señor!
¡Emanuel!

Seguiste el cortejo por la piedra dura
de la calle larga de larga amargura.
La cruz te guiaba, la cruz que se erguía
sobre las cabezas de la turba oscura.

Tres veces detuvo su paso el malón,
tres veces detuvo su andar en tu pecho
tu puro, inocente y triste corazón.

La turba seguía, lloraba, reía,
su rostro en un lienzo secó la Verónica,
le prestó su fuerza Cireneo Simón.

María, María, muriendo mil veces
cuando en el madero clavaron a su hijo,
cuando en el costado de su cuerpo inválido
hundieron la lanza ebrios de furor,

sufriste la cruenta y larga agonía,
inmóvil, María, sin llanto, María,
velando, María, muriendo, María
clavada en la cruz.

Amott a kavargó, hideg utcákon
megy sápadtan, elkínzottan az édes zsidó lány.
Az ég madarai zokognak, ahol jár,
ah, szegény Mária, Mária, Mária!

Mária, az édes zsidó galamb
keresi Jeruzsálem utcáin
az áldott gyermeket, méhének gyümölcsét,
a Betlehemben született Isten Fiát.

„Hol az én édes Húsvéti Bárányom?
Hová ment Jakab és Simon,
hogy nem hallják a halált kiáltó hangokat?
Miért lesz árulássá az egyetértés?”

III Mária anya románca

Egy hang a szélben...
Angyali hang susog a szélben:
„Emánuel, Emánuel!”
Jaj, a fájdalmas galamb, Mária,
a gyászos kiválasztott, anyja az Úrnak!

Pilátus, Kajafás, Barrabás, Heródes:
mind szereplői a kegyetlen drámának.
Ragyogás, nyomorúság, gyávaság, hatalom
– csak te halsz bele aggodalmadba őerte.

Kezeit összekötötték és megbüntették,
megszaggatták ruháit, lelkét és bőrét.
Minden meg volt írva, de nem a te gyötrelmeid,
őerte vérző anyai fájdalmad.

Angyali hang susog a szélben:
„Emánuel, Emánuel!”
Jaj, Mária, fájdalmas galamb,
a gyászos kiválasztott, anyja az Úrnak!
Emánuel!

Követted a menetet hosszú keservek
hosszú útjának kemény kövein.
A kereszt vezetett, a kereszt,
mely a sötétlő tömeg fölé emelkedett.

Lépteit háromszor állította meg a csöcselék,
háromszor állott meg kebledben
tisztá, ártatlan, szomorú szíved.

A tömeg követte, siratta, nevette.
Veronika kendővel szárította arcát,
Kyrenei Simon az erejét adta neki.

Mária, Mária, ezer halállal halt,
amikor a fiát a fára szegezték,
amikor dühödten tehetetlen testébe
mélyesztették lándzsájukat.

Elszenvedted a hosszú és véres gyötrelmet,
mozdulatlan, Mária, zokszó nélkül, Mária,
virrasztva, Mária, belehalva, Mária,
keresztre feszítve.

María, María, todas las Marías:
María Magdalena llorando su pena,
María, su hermana, mujer de Cleofás
y María, madre de José y Santiago,
María es el nombre de paz y piedad.

„¡Eli, Eli! ¿Lama sabactani?”
„¡Oh, Dios, oh, Dios!
¿por qué me has abandonado?”

Ya todo en la Tierra es trueno y tinieblas,
todo el universo se hunde en el horror,
Jesús Nazareno, rey de los judíos
ha muerto, María, madre del dolor.

Aquellos leo vieron, aquellos, Señor,
Marcos y Mateo y Lucas y Juan,
los buenos, los malos, los justos, Señor,
el rostro sereno de la madre pía,
limpia la mirada, de rencor vacía,
envuelta en un manto de resignación.

IV Magdalena

(María)

„Magdalena, Magdalena,
¿a dónde llevas tu pena
tan larga como tu pelo,
tan negra como tu estrella?”

(Coro)

Descalza y desgranada va llorando
sin pausa y sin consuelo Magdalena,
sus ojos y sus pies sangran heridos
y su alma va transida por la pena.

(Magdalena)

„El Cristo me ha perdonado.
¡Yo no merezco perdón!
Apedréame, Santiago, por favor.
Nuestro rabí bienamado,
el Nazareno Jesús,
el amado, el esperado está
muriendo en la cruz.
Cántale, Juan, las palabras
del cantar de Salomón:
el amado ha sido herido
y gime su corazón.”

(Juan)

„No llores, Magdalena, que la muerte
no puede ser más fuerte que el amor,
y él ha sido grabado por un sello
de eternidad en nuestro corazón.”

Mária, Mária, valamennyi Mária:
Mária Magdolna elsírja bánatát,
Mária, a testvére, Kleofás asszonya,
s Mária, József és Jakab anyja.
Mária a béke és a kegyelem neve.

„Eli, Eli! Lama sabactani?”
„Istenem, Istenem,
miért hagytál el engem?”

Minden a Földön mennydörgés és homály,
a Mindenség a borzalomba vész.
A Názáreti Jézus, a zsidók királya
meghalt, Mária, fájdalomnak anyja.

Ők látták, űk, Uram,
Márk és Máté és Lukács és János,
a jók, a rosszak, az igazak, Uram,
a kegyes anya orcáját,
bosszútól mentes, tiszta tekintetét,
a belenyugvás köntösébe burkolózva.

IV Magdolna

(Mária)

„Magdolna, Magdolna,
hová hordozod bánatod,
mely hosszú, mint a hajad,
fekete, mint a csillagod?”

(Kórus)

Mezítláb és megtépázva, sírva megy
szüntelen és vígasztalan Magdolna.
Szemei és lábai sebektől véreznek,
lelkét bánat járja át.

(Magdolna)

„A Krisztus megbocsátott.
Nem érdelek bocsánatot!
Kövezz meg, Jakab, kérlek!
Szeretett Mesterünk,
a Názáreti Jézus,
az imádott, a várva várt
meghal a kereszten.
János, mondd el
Salamon énekét!
Az Imádott mély sebeket kapott
És jajgat a szíve.”

(János)

„Ne sírj, Magdolna, hisz' a halál
nem vehet erőt a szereteten!
s Őt az örökkévalóság pecsétje
véste szívünkbe.”

(Coro)

No llores, Magdalena, que la muerte
no puede ser más fuerte que el amor.
Jesús es el misterio de la vida
y el milagro de la resurrección

No llores, Magdalena, que la muerte
no puede ser más fuerte que el amor.

(María)

Magdalena, Magdalena,
¿a dónde llevas tu pena
tan larga como tu pelo,
tan negra como tu estrella?

V Pasión y Agonía

(Coro)

Pasión de Jesús María,
Calvario de madre pía,
dolor que clava puñales
por cruel camino de espinas.

¡Az, Calle de la Amargura!
andar por piedras y penas,
llorar perlas de tus ojos,
piel de nácar y azucena.

¡Ay, Madre! Qué poco vale
llorar por llantos tan grandes,
llantos que salen del alma
y pueden formar cien mares.

¡Ay! ¿Qué piedades te crecen;
qué perdones te taladran;
qué resignada tortura
te clava en tu cruz de madre?

Pasión de Jesús María,
Calvario de madre pía.
Quien quiera medir dolores
que piense en tí, madre mía.

(María)

”Angustias que no perdonan,
desgarrada Magdalena,
junta tu llanto a mi llanto,
sostenme en tu enorme pena.”

(Magdalena)

”Sostenme, madre, en tus brazos,
faltan camino y dolores;
no olvides que estaba escrito
este sufrir por amores.”

(María)

”Mírame, niño, a mis ojos,
Cristo Señor, Sacrosanto.
Deja que la muerte libre
tu carne de ese quebranto.”

(Kórus)

Ne sírj, Magdolna, hisz' a halál
nem vehet erőt a szereteten!
Jézus az élet titka
és a feltámadás csodája.

Ne sírj, Magdolna, hisz' a halál
nem vehet erőt a szereteten!

(Mária)

„Magdolna, Magdolna,
hová hordozod bánatod,
mely hosszú, mint a hajad,
fekete, mint a csillagod?”

V Kín és gyötrelm

(Kórus)

Jézus, Mária szenvedése,
kegyes anya kálváriája,
fájdalom, mely tört dőf belé
kegyetlen, tövises úton.

Jaj, keserveknek utcája
köveken s bánaton által!
Szemeid gyöngyöket könnyeznek,
bőröd, mint gyöngyház és liljom.

Jaj, Anya, mily keveset ér
ez a nagy-nagy siránkozás,
a lelkedből könnyet sírni,
száz tengerre elegendőt.

Jaj, hogyan nő a kegyelem,
minő megbocsátás furdal?
Milyen kínzó belenyugvás
szegez anya-keresztedre?

Jézus, Mária szenvedése,
kegyes anya kálváriája,
aki a fájdalmat mérné,
rád gondoljon, édes anyám!

(Mária)

„Az agodalom nem ereszt,
elgyötört leány, Magdolna.
Egyesítsük bánatunkat,
tarts meg nagy-nagy fájdalmadban!”

(Magdolna)

„Anyám, tarts meg karjaidban!
Sok út s fájdalom van hátra.
Ne feledd, hogy meg van írva
e szenvedés szeretetért!”

(Mária)

„Gyermekem, nézz a szemembe,
Krisztus, szentséges Úr Jézus,
hagyd, hogy a halál eloldja
testedet e gyötrelemtől!”

(Coro)

Dulce madre del Calvario,
María de los dolores,
madre pía, madre santa
crucificada de amores.

Pasión de Jesús María,
Calvario de madre pía.
Quien quiera medir dolores
que piense en tí, madre mía.

VI Lamento del Pescador

(Pedro)

„¡Ay Memoria de Moisés!
David, rey de Israel,
profetas todos, escúchenme:
¿qué aliento del demonio me cegó,
por qué dejé al Señor?
Tres veces di la espalda al bienamado,
tres veces le encerré mi corazón.
¿Cómo podrá confiar en este pescador
que ha deshecho sus redes por temor?
Escucha, pueblo entero, Jerusalén:
soy el llamado Simón Pedro, amigo de Jesús,
soy el llamado Pedro el Pescador,
Yo soy el mismo que tres veces lo negó...
Soy un traidor.”

(Juan)

„No te dejes vencer por el remordimiento,
no clames tu vergüenza que al fin es vanidad,
Pedro Simón,
que todo estaba escrito.
Tú eres Pedro, el elegido
para el largo camino,
Su pastor, su pescador,
el que andará en los pueblos,
que señala la voz que irá en nosotros,
sostenidos por él y nuestra fé.”

(María)

„¡Ay, Simón Pedro!
Apíadate del dolor que turba mi razón.
Cada vez que un discípulo sea herido
Él sufrirá otra vez ese martirio.
Entiende, Pedro,
que mi pobre hijo ha de sufrir
miles de muertes tras los siglos.”

(Pedro)

„¡Ay, María, María! Soy un cobarde.
¡Ay, María, perdón por el lamento sin razón!
Dime, ¿cómo he de dar consuelo
A tu dolor?”

(Kórus)

Kálvária édes anyja,
fájdalmaknak Máriája,
kegyes anya, te szent anya,
szeretetre megfeszítve.

Jézus, Mária szenvedése,
kegyes anya kálváriája,
aki a fájdalmat mérné,
rád gondoljon, édes anyám!

VI A halász panasza

(Péter)

Jaj, Mózes emléke,
Dávid, Izráel királya,
halgassatok meg mind, ti próféták:
a Sátán minő lehellete vakított el,
miért hagytam el az Urat?
Háromszor fordultam el az Imádottól,
háromszor zártam el előle a szívemet.
Hogyan is bízhatna ebben a halászban,
ki félelmében széttépte hálóit?
Hallgassatok meg mindannyian, Jeruzsálem!
Simon Péter vagyok, Jézus barátja,
Péter, akit a Halásznak neveznek,
az, aki háromszor megtagadta...
Hitszegő vagyok!”

(János)

„Ne engedd, hogy a le kifurdalás leteperjen,
ne hozd fel szégyened, mely hiúság csupán,
Simon Péter!
Hisz' meg volt minden írva...
Te vagy Péter, akit kiválasztott
a hosszú útra,
az Ő pásztora, az Ő halásza,
aki járja a népeket,
aki hallatja a hangot, mely él mibennünk,
kiket Ő és hitünk tart meg.”

(Mária)

„Jaj, Simon Péter,
Könyörülj a fájdalmon, mely megzavarja elmém!
Valahányszor egy tanítvány sebet kap,
ő újra végigszenvedi a vértanúságot.
Értsd meg Péter,
hogy szegény fiam
ezer halált hal a századok során!”

(Péter)

„Jaj, Mária, Mária, gyáva vagyok.
Jaj, Mária, bocsásd meg oktalan panaszom.
Mondd, hogy nyújthatnék vigaszt
fájdalmadban?”

(María)

”Sólo dime, Simón, ¿cómo es Jesús
al que llamas rabí?
¿Cómo es el Cristo
que ha sido mi niño, mi bebé,
el de la risa alegre, el cascabel,
el que hablaba con pájaros y flores?
Dime, Pedro Simón:
¿quién es el Cristo aquel que tú conoces,
tu rabí?”

(Magdalena)

”Ayúdala, Simón, dale la fuerza,
que ha hecho de tí el Pescador del Cristo.
Sostenle en esta hora,
olvida vanidades y vergüenzas
que no tienen valor;
ten piedad de esos clavos
que la clavan herida junto a él;
comprende esa agonía,
esa pasión de la María madre.
¡Piedad, oh, Pescador!”

VII Corolario de Pasión y Agonía

Se han cumplido todas la mil profecías,
el canto glorioso del rey Salomón,
los febriles salmos del dulce David;
lo sabía Abrahán, lo sufrió Moisés,
y era él, tu niño, María,
el niño bendito, fruto de tu vientre,
tu niño, María, humilde paloma
de estirpe judía, María, María,
madre del dolor mas hondo,
la herida, humillada, golpeada, zaherida,
llevando en su alma corona de espinas
y clavos profundos en sus manos pías;
una simple niña, humana criatura,
trágica elegida para la madre de Dios.
La piedad, la luz, el dolor, la vida,
el perdón, la gloria que nace de aquel
que estuvo en la cruz;
el vientre sagrado, nido de Jesús.

María Madre

llevando en su oído la voz de Gabriel:
”Emanuel, Emanuel”.

(Mária)

„Csak azt mondd meg, Simon,
milyen is Jézus, akit Mesternek hívsz,
milyen a Krisztus,
aki a gyermekem volt, a kisbabám,
a vidám mosolyú, aki csörgővel játszott,
aki madarakkal és virágokkal társalgott?
Mondd, Simon Péter:
ki az a Krisztus, aki te ismersz,
a Mestered?”

(Magdolna)

„Segíts rajta, Simon, adj néki erőt,
mely téged a Krisztus Halászává tett!
Támogasd ez órán,
feledj hiúságot és szégyent,
miknek értéke nincs,
könyörülj e szögeken,
melyek Ó mellé szegeztek:
értsd meg ezt a kínt, Mária,
az anya szenvedéseit!
Könyörülj, Halász!”

VII Kín és szenvedés folyamánya

Beteljesedett mind az ezer jövendölés,
Salamon király dicsőséges éneke,
az édes Dávid lázas zsoltárai;
tudta Abrahám, elszenvetde Mózes,
és Ó volt, a gyermeked, Mária,
méhednek áldott gyümölcse,
a gyermeked, Mária,
zsidó származású kis galamb,
a legmélyebb fájdalom anyja.
Megsebezve, megalázva, ütlegelve, szidalmazva,
lelkében töviskoronával,
gyöngye kezében szögekkel,
egyszerű kisleány, emberi lény,
akit Isten anyjának választottak.
Kegyelem, fény, fájdalom, élet,
megbocsátás, dicsőség, mely Belőle születik
ott a kereszten.
A szent anyaméh, Jézus fészke.

Mária anya

fülében Gábrriel hangjával:
„Emánuel, Emánuel!”

(fordította: Sós Mihály)